

În ziua aceea, Regele-Leu s-a trezit
Gândindu-se că-i foarte, foarte plictisit...
Orice încerca să facă, acum nu-i mai plăcea,
Și-așa se plictisea, se plictisea, se plictisea...

Atunci l-a chemat pe elefant: Bună,
Prietene, ce-ar fi să ne plictisim împreună?*
Dar elefantul să-l ajute n-a putut.
— Măria Ta, am multă treabă de făcut!

* Plictiseala „era cea mai grea boală de care suferea Ludovic al XIII-lea, căruia i se întâmpla să cheme adesea lângă el pe unul dintre curteni și, luându-l la fereastră, să-i spună: «Domnule cutare, hai să ne plictisim împreună!». (Cei trei muschetari de Alexandre Dumas)

Nervos, leul strigă: Aduceți-mi un pește!
Ce face el sub apă? Sigur se plictisește!
Dar, repede de tot, regele a observat
Că peștii nu se plictisesc, și iar a încercat:

— Aduceți-l pe melc, el nu se prea grăbește!
Merge aşa încet, cred că se plictisește!
Dar melcul i-a răspuns: Aşa e ritmul meu!
Chiar nu mă plictisesc, ci mă distrez mereu!

Și rând pe rând, măritul leu le-a întrebat
Pe animale: Se plictisesc cu adevărat?
Aşa timpul a trecut și seara a venit
Și iată că nici el nu s-a mai plictisit!

Iată de ce:
Simți că nu mai ai forță niciun pic
Și parcă nu mai vrei să faci nimic,
Că timpul trece încet, de crezi că s-a oprit
Și caști... și ești așa de plictisit.

Dar crede-mă că poți s-o păcălești
Dacă ceva interesant să faci găsești.
Să desenezi, să-nveți, să te distrezi,
Și plictiseala fuge, ai să vezi!

Să miaun știu, și pot și să cotcodăcesc
Eu chiar și limba porcilor-o vorbesc!
Au fost multe pisici ce-au concurat,
Și eu - deși sunt câine - tot am câștigat.

Rudolfo este un câine foarte fioros.
E mare, negru și mereu nervos.
Dar, într-o zi, cu toții am aflat c-a câștigat
Concursul Național de... mieunat.

Cum? Chiar așa? Nu i-a fost frică
Să arate c-are voce de... pisică?
Rudolfo a mărâit zâmbind: Ce bine
Că eu de mic am învățat și limbi străine.

Așa că simt o mare, mare bucurie
Și mi se umflă pieptul de mândrie,
Iar mâine concurez din nou, căci am aflat
Că porcii fac și ei concurs de guiațat!

Iată de ce:
Când ai muncit din greu și-ai reușit,
Și când problemele le-ai depășit,
Fii mândru! Nu a fost ușor.
Și nu uita: ești un învingător!

Dar trebuie să fii atent, că este rău
Să îi umilești pe alții cu succesul tău.
Ceea ce simțim atunci nu e mândrie.
Când îi rănim pe ceilalți, e trufie.

FII POETUL DISPREȚULUI

Încearcă să găsești și alte rime pentru aceste versuri.
Scrie-le pe spațiul punctat.

Probabil am făcut ceva ce nu e... ...
Simt parcă te-ai uită de sus la... ...
Și buzele le-ai strâns într-un surâs ...
Doar pe o parte a feței este ...

Dar știu:
Privește-mă cu drag chiar dacă-ți este ...
Disprețul te-ar durea de-ai fi în locul ...

bine!
mine
cândat,
ridicat!

...
...
...
...

INVIDIA

Un coleg a adus la școală o jucărie pe care tu nu o ai, dar îți-o dorești. Un alt coleg a câștigat un concurs și se mândrește în fața tuturor cu medalia câștigată.

Te gândești că ai vrea și tu să ai o jucărie la fel ca primul coleg! Vrei ca TU (și nu cel de-al doilea coleg) să fii câștigătorul concursului.

Tocmai ai făcut cunoștință cu invidia²⁶. Când ești invidios, nu ai o stare bună deoarece te simți inferior celorlați. Invidia apare ca un fel de durere, un fel de frământare...²⁷

Există două tipuri de invidie:

1. *Invidia care ne poate ajuta să facem lucruri bune: Îmi doresc ca și EU*

să am ceea ce ai tu! De ce este bună această invidie? Pentru că ea ne spune atât: trebuie să muncim mai mult pentru ca să devinem mai buni²⁸. Și nu este deloc rău să ne uităm la colegul pe care-l invidiem și să spunem: voi face totul ca să fiu la fel de bun ca tine sau chiar te voi întrece, voi fi mai bun decât tine!²⁹ Iar acesta este rolul invidiei „bune”: ne dă energie ca să muncim mult pentru a deveni cei mai buni!³⁰

2. *Invidia care ne face rău: Îmi doresc ca TU să nu mai ai ceea ce ai acum!*³¹ Această invidie ne face să fim foarte nefericiți!³²

Invidia „bună” te ajută să faci TU tot ceea ce poți ca să devii mai bun. Invidia „rea” este aceea în care doar strângi în suflet multă supărare pe colegul care are ceva ce tu nu ai!³³

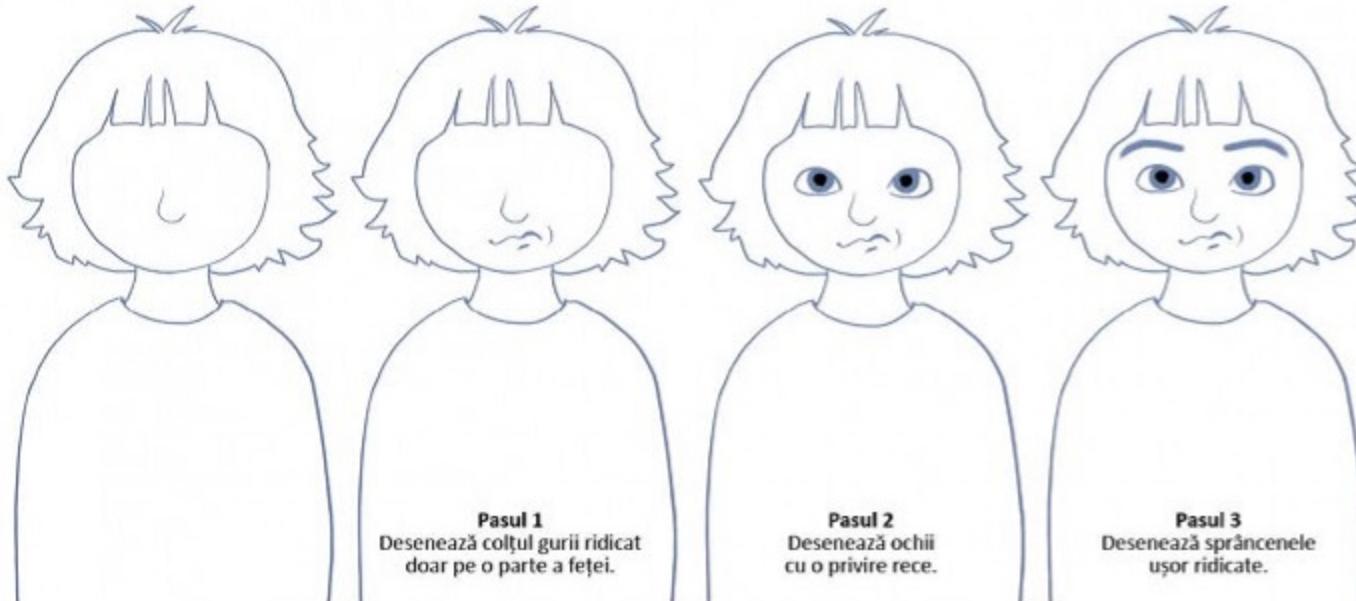
Hai de să ne gândim puțin: ce poți să faci când simți că invidia „te roade”?

Pentru început încearcă să înțelegi cum a apărut ea. Dacă o lași să te stăpânească, o să ai multe gânduri urâte despre colegii pe care-i invidiezi. O să fii furios pe colegi, pe prieteni, pe toți cei din jur. N-o lăsa să te stăpânească, stăpânește-o tu pe ea! Gândește-te că invidia este ca o mașină, dar tu ești la volan: unde te poate duce?

Și nu uita să te gândești tot timpul la calitățile tale, la ceea ce știi TU să faci bine! Așa o să te lupți mai ușor cu invidia. Tu nu ai lucrurile pe care le are colegul tău, dar nici el nu are ceea ce ai tu!³⁴

ÎNVĂȚĂ SĂ DESENEZI DISPREȚUL!

Pasul 1
Desenează colțul gurii ridicat doar pe o parte a feței.

Pasul 2
Desenează ochii cu o privire rece.

Pasul 3
Desenează sprâncenele ușor ridicate.